

Thái trai trá, tái tháy nhiáu áng báa giáa, đá giáa gán sám bánh chá mà ván cán láy nhau. Tái váa ngác nhián, váa nác cái, tái nghĩ “giáa rái cán làm ăn” gái đác náa mà bày đát yáu đác ngá!” Tái đám ý nghĩ áy nái vái Ngoái tái, lúc áy bà gán báy mái.. Ngoái tái nái: “Cháu háng biát, chá chuyán tánh yáu thái ngái nái đáu gái cán cá máu thái cán muán yáu và muán đác yáu.” Cách nay vái năm, tái gáp ngái bán váng nián, mát nháa thái láng láy, tuái gán chín chác, áng cá ngái yáu ngoái sáu chác, tái lái hái: “ánh giáa rái cán gái náa đáu mà yáu vái yát?” áng bán tái cái hán nhián, đáp: “á tuái nái mà cá ngái đá mánh yáu và đác ngái yáu mà kháng tháiách ánh?”

Hái đáó, nghe Ngoái nái, tái kháng phán đái, nháng kháng tránh đác tác cái thám. Tái muán hái: “áng Ngái ai mát láu rái, bà Ngoái cá muán yáu ai náa kháng?” Nghái là váy, nháng tái cháng cá gan đáng nán kháng dám hái.

Báy giá tái đá sáu lám, cá mái đáa cán, vái đán cháu nái, ngoái gán bán mái đáa. Tái đán Má, váa mái sáu năm. Tái nhá rõ nhá váy là năm tái đán Má cáng là năm bà Nái bà Ngoái lá cháu qua đái. Tái quánh quát đáó. á vào cái tuái xáp xá năm mái mà “má cái”, lái má cái vá trán cái xá đá tháa vát chát, nhiáu cám đán y. Láng tái rát khá cháu và phái tránh đáu tháng xuyên trác sá cám đá quái ác kia.

Tái cháu đáng nhá váy gán tám, chín năm. Thái gian áy là mát chuái dài đáng kinh sá cho mát cán ngái cán sung mán vá thái lác, nháng lái thiáu thán vá tánh cám. Mát thá tánh cám đái hái phái đác đáp áng tá mát ngái kháng cáng gái tánh.

Nhá mái sá vát, sác cháu đáng tráng láng tái cáng cá giái hán. Mát hám láng khao khát tráng tái phát hián ra nhác đám cáa bián giái đáó, nó len lái chui ra ngoái và cháng đáng đáng, tái quyát đánh đáng báng tìm bán bán pháng, vái hi váng tìm đác ngái bán giáa cáng nháng sám hám tám sá cho đá buán. Náu cá thá cáng tián tái đá há há bán nhau.

Sau khi vi&#t n&#i dung l&#i rao tìm b&#n, g&#i cho t&# t&#p chí đ&#a ph&#ng. Tr&# vào phòng, lòng tôi c&#m th&#y vui vui, đ&#ng tr&#c g&#ng ng&#m nghĩa, tôi th&#y vóc dáng mình cũng còn “ngon lành ra ph&#t”, g&#ng m&#t cũng đ&#y đ&#n, mái tóc v&#n tiêu nhi&#u h&#n mu&#i, râu ria nh&#n nh&#i, chung chung cũng còn tí “có lý v&#i đ&#i”. Tôi m&#m c&#i r&#i ch&#t gi&#t m&#nh, cái hàm răng ch&# còn h&#n m&#i cái. Tôi nghĩ, mình ph&#i làm l&#i hàm răng. Th&# là sáng hôm sau, tôi đi tìm m&#t ông nha sĩ.

Ngày t&#p chí Ki&#n Th&#c Ph&# Thông Dân Vi&#t phát hành, đúng vào ngày h&#n tôi đ&#n phòng m&#ch nha sĩ, nên quên ph&#c nó đi. Khi v&#, tôi v&#a b&#c vào nhà th&#y trên chi&#c sofa đôi &# phòng khách, v&# ch&#ng th&#ng con Út đang ng&#i bên nhau. Đ&#a cháu n&#i ba tu&#i ch&#y t&#i ch&#y lui bên cha m&# nó. Th&#y tôi, chúng nhìn tôi r&#i ngó nhau t&#m t&#m c&#i có v&# khác &#. Tôi làm nh&# không quan tâm đ&#nh b&#c vào phòng thì v&# th&#ng Út nói:

- Th&#a Ba, có t&# Dân Vi&#t m&#i nè ba!

Trong khi tôi đ&#a tay l&#y cu&#n t&#p chí t&# tay con dâu Út thì th&#ng ch&#ng nó nhìn tôi c&#i, nói:

- Con đ&#c th&#y l&#i rao tìm b&#n c&#a Ba, nh&#ng con nghĩ Ba vi&#t nh&# v&#y ch&#a đ&#.

Tôi m&#t &# báo, ch&#n m&#c “Tìm b&#n b&#n ph&#ng”, dò l&#i rao c&#a mình, đ&#c nh&#m: “Đàn ông 65 tu&#i, góa v&# 16 năm. Hi&#n đang s&#ng v&#i ng&#i con Út. Kinh t&#, tài chính trung bình. Tìm b&#n gái cùng l&#a tu&#i, cùng hoàn c&#nh. N&#u h&#p s&# ti&#n xa h&#n. Th&# v&#...”

Đ&#c xong, tôi nhìn nó, h&#i:

- Ba đăng nh&# v&#y là đ&# r&#i. Con nói thi&#u là thi&#u ch&# nào?

Trong khi th&#ng con Út tôi c&#i ng&#t ngh&#o, thì v&# nó v&#a c&#i v&#a đáp thay ch&#ng:

- H&#i n&#y, đ&#c báo th&#y Ba rao tìm b&#n, &#nh nói v&#i con, sao Ba không ghi thêm câu “Đ&# ng&# m nhau trong lúc vui và khi ch&#t có thêm ng&#&#i khóc!”

Tôi b&#t c&#&#i vì &#i ch&#m ch&#c c&#a t&#i nó. Và tôi ch&#t nghĩ, cái t&# t&#&#ng c&#a th&#ng Út nh&# à tôi, “đ&# ng&# m khi vui và...” Sao mà nó gi&#ng h&#t v&#i cái ý c&#a tôi g&#n năm m&#&#i năm v&# tr&#&#c, “già r&#i còn làm ăn gì đ&#&#c mà bày đ&#t...”

Tôi không nh&# rõ bao lâu, đ&#&#ng nh&# hai tu&#n sau thì ph&#i, tôi nh&#n đ&#&#c b&#n lá th&# c&#a “nh&#ng ng&#&#i b&#n gái cùng c&#nh ng&# nh&# tôi”.. Trong đó có m&#t lá đáng chú ý nh&#t, tôi đ&#c đi đ&#c &#i nhi&#u &#n. Ng&#&#i đ&#p v&#t:

“Ngày..

Kính g&#i ông,

“H&#nh h&#nh b&#t ông qua m&#c “tìm b&#n b&#n ph&#&#ng”. L&#n đ&#u tiên đ&#t bút v&#t cho m&#t ng&#&#i không quen b&#t, tôi c&#m th&#y e ng&#i th&# nào &#y. S&# đ&#b&#c th&# n&#y g&#i đ&#n ông vì tôi mu&#n đ&#&#c giao thi&#p v&#i ông đ&# trao đ&#i tâm &# và h&#c h&#i thêm nh&#ng đ&#u hay, cái đ&#p c&#a b&#n ph&#&#ng. Hy v&#ng th&# tôi đ&#n s&# đ&#m &#i cho ông m&#t n&#m vui nho nh&# và ông s&# h&#i âm v&#i t&#t c&# lòng chân thành.

M&#c đ&#u ch&#a đ&#&#c b&#t ông &#n nào, nh&#ng tôi hy v&#ng ông s&# là ng&#&#i b&#n t&#t c&#a tôi sau n&#y. Tôi không ao &#&#c gì h&#n là có đ&#&#c m&#t ng&#&#i b&#n tri k&# cùng chung lý t&#&#ng, h&#n lành, thành th&#t đ&# diu nhau trên b&#&#c đ&#&#ng đ&#i còn &#i trên m&#nh đ&#t tha h&#&#ng. Ngoài ra, tôi không &#&#c gì h&#n n&#a. Vì su&#t đ&#i tôi đã tr&#i qua nhi&#u đau kh&# đ&#ng cay nên mãi đ&#n bây giờ v&#n cô đ&#n bu&#n chán.

Tôi nghĩ t&#n tài, danh v&#ng không bao giờ đ&#m &#i h&#nh phúc lâu dài mà ch&# có s&# chân th&#t m&#i đ&#m &#i cho chúng ta m&#t tình b&#n cao đ&#p đáng quý tr&#ng mà thôi. Riêng t&#i, v&#i nh&#ng tánh tình s&#n có c&#a m&#t ng&#&#i ph&#n Á Đông thu&#n túy h&#n lành, đ&#m đang và chung th&#y, hy v&#ng s&# đ&#&#c làm ng&#&#i b&#n gái c&#a ông sau n&#y và mãi mãi...

Tôi là cảu nả sinh trảng trung hảc Gia Long ngày xảa, sau khi tảt nghiảp đải hảc, lảp gia đình vải mảt thảng gia xuảt nhảp cảng và đã tan vả tả năm 1974, vì không chảu đảng đảc sả đau khả trản miản cảa ông chảng hào hoa, nhảu nhản tình...

Tôi và các con qua Mả theo đản đoàn tả gia đình do ngải chả ruảt bảo lãnh trên 25 năm nay. Hản các con tôi đã thành tài và có sả nghiảp, lảp gia đình, nhà cảa khang trang. Tôi không còn lo lảng gì cho chúng nảa. Duy có mảt đảu là tôi vản còn cô đản và buản chán vì tả trảc đản nay, tôi chảa hả tìm đảc bản tri kả nhả tôi đã tảng ao ảc. Cái ao ảc nhả bé có đảc mảt ngải bản đải chân thảt, chả thả thôi ông ả !

Đó là sả thảt cảa lòng tôi. Tôi không dám vảt gì nhảu hản sả làm phản ông chảng? Vả lải, vì cả làm đảu tiên bao gả cũng khó, khi ta chảa bảt đảng đi nảc bảc cảa nó. Dù sao tôi cũng rảt mong nhản đảc thả ông mảt ngày gản đây đả chúng ta có đảp hàn huyên cùng nhau trong nhảng lúc cô đản buản thảm...

Xin phép ông cho tôi đảng bút. Hản nhảng cánh thả sau sả dài và vui vả hản.
Thành thảt chúc ông nhảu may mản trên đảng đải.

Ngải bản mải cảa ông

Trản Ngảc Lan Hảng”

Tôi đảc đi đảc lải lá thả nhảu lản. Nải dung cảa nó làm tôi thích thú. Ngải đảp trong trang thả có nhảng đảc điảm tảng đảng vả hảc lảc, hoàn cảnh, cô đản... và nhảt là cũng mong có mảt ngải bản thành thảt đả chia sả vui buản... cũng nhả tôi. Tôi “chảm” ngay ngải đảp có cái tên đảp đả nảy.

Tôi vào phòng, khóa cảa, tránh sả quảy phá tả thảng cháu nải. Tôi viảt thả cho ngải đảp mải quen. Vì muản trải tâm tả qua trang giảy, tìm lải chút dả âm cảa thải trảc bảc giảng đải hảc. Tuy già nhảng chúng tôi cũng biảt lảng mản chả bả ! Tình yêu không phân biảt tuải tác nên ả bảt cả lảa tuải nào cũng nôn nao, rảo rảc nhả nhau.

Chúng tôi th&#a thu&#n không phone mà ch&# th&# cho nhau. H&# th&#ng b&#u đi&#n &# Hoa K&# làm cho c&# hai chúng tôi r&#t hài lòng. M&#i x&# chi&#u chúng tôi đ&#&#c th&# nhau. Th&# đi th&# l&#i ch&#ng h&#n tháng, tình c&#m bi&#u hi&#n, rõ nét qua t&#ng cánh th&#. Chúng tôi g&#i &#nh cho nhau. Khi g&#i t&#m &#nh đ&#n “cô C” g&#n b&#n m&#&i năm v&# tr&#&c, tôi c&#n th&#n ch&#n m&#t t&#m &#nh v&#a ý nh&#t, “bô trai” nh&#t r&#i c&#m c&#i vi&#t vào đó, “Trao Lan H&#&ng, ng&#&i đ&#m đ&#n cho anh ngu&#n vui và h&#nh phúc.”

Đ&#i l&#i, tôi cũng nh&#n đ&#&c t&#m &#nh c&#a ng&#&i th&#&ng. Trong &#nh, đ&#&i l&#ng kính lúp, tôi th&#y ng&#&i ph&#& xinh đ&#p, tu&#i trên đ&#&i năm m&#&i, m&#c th&#i trang, mái tóc dài ch&#y xu&#ng ng&#p b&#l&#ng, ki&#u tóc g&#i nh&# gi&#ng đ&#&ng đ&#i h&#c xa x&#a. Trong &#nh, ng&#&i đ&#p đ&#ng trên lan can nhà.

Tôi r&#t thích thú vì &#&c v&#ng c&#a mình đã đ&#t thành. Tôi vi&#t th&# cho nàng, h&#n ngày g&#p m&#t. Hôm sau, tôi nh&#n đ&#&c h&#i đ&#p.. Nàng vi&#t:

“Anh c&#a em,

Không gì vui s&#&ng b&#ng khi nh&#n đ&#&c th&# anh. H&#&ng mong anh t&#ng g&#& đó! Anh bi&#t không anh?

Đã lâu l&#m r&#i trên ba ch&#c năm nay, H&#&ng ch&#a bao g&#& bi&#t mong đ&#i ai mà bây g&#& H&#&ng đang mong ch&# anh, ch&#ng t&# tình H&#&ng đ&#i v&#i anh nh&# th&# nào. Anh &#i, H&#&ng h&#i h&#p quá..!

Theo ý anh, H&#&ng quy&#t đ&#nh ch&#n ngày... chúng mình g&#p nhau. H&#&ng s&# dành tr&#n v&#n ngày &#y bên anh.

Nh&# anh nh&#e, g&#&y, ngày &#y nha anh!

Đêm v&# anh ng&#, m&#ng nh&# em nha!

Hôn nhả u,

Lan Hảng cả a anh.”

Đảc thả xong, tôi thảy lòng rản ràng khôn tả. Nói ra sả lả trả chúng cải, chảng hiảu sao lòng tôi lúc bảy giả rảo rảc y chang nhả hải mải biảt yêu lản đảu. Tôi chảt nhả đản lải cảa bà Ngoải tôi, và tôi thảm phảc chính mình đã không hải Ngoải: “Già rải, còn “làm ăn” gì đảc cả mà bày đảt yêu đảng!”

Tôi ngảm gảng,tóc hải dài, tôi đi cảt ngay.Chả còn khoảng mải tám tiảng đảng hả nảa là chúng tôi gảp nhau.Tôi chản sản bả veston đảp nhảt, chiảc cảvảt xinh nhảt, tìm quanh không biảt cái kảp cảvảt biản đâu rải. Tôi phóng xe ra tiảm, nhân tiản đi rảa luôn chiảc xe.

Sáng hôm sau, tôi đảy thảt sảm. Trảc gảng, nhảng sải râu lún phún trên cảm bả tôi tản tình cảo nhản nhải, cảo đả cảo lải nhiảu lản, cảo đản nải da mảt nghe ran rất mải thôi. Tôi lảy hàm răng giả ra, sảm soi, lau chùi lản nảa, gản vào hàm, mảm miảng cải, hàm răng đảu đản trảng bóng nhả ra.Tôi hài lòng vả nó. Xảt lên đảu chút keo, tôi chải đi,chải lải nhảng sải tóc hiảm hoi, cả tình che đảu mái đảu hải cảa mình, nhảng tôi thảt vảng. Thôi kả, trải sinh sao chảu vảy! Tôi tả an ải, “đảu sao tảng tá cảa mình vản còn có lý vải đải”.

Tôi đảnh bảc ra cảa, thảng Út đang ngải vảa xem TV vảa uảng cà phê sáng. Nó thảy tôi ăn mảc tảm tảt, đáng đảu lảng xảng, bản cải hải:

- Hôm nay ba đi gảp Mommi hả ba?

Tôi làm giảng nghiêm khảc:

- Chuyản cảa ba, con đảng có xen vào.

Våy mà nó còn cäi tiäp:

- Con có dám nói gì đâu! Thåy Ba vui, con chúc mäng Ba mà! Ba cho con gäi läi chào Mommi nha Ba!

Räi nó ôm con nó vào lòng nói näng:

- Con ngäoan! Bäa nay ông Näi đi coi mät vä, ít lâu näa ông räc bà Näi vä cho con. Hôm nay, con häng đäc vào phòng läc läo thä tä cäa bà Näi nha!
Nói xong nó nhìn tôi cäi, đäng lên dang räng hai tay hát:

*“Tình yêu, ôi tình yêu,
Tình yêu làm cho lòng ta xôn xao,
Làm cho lòng ta nôn nao,
Làm cho gäi đây ta chao dao
Vì đêm qua ta không ngä
Ta cảm än tình yê...ê...êu...u!*

Tôi không biät nó “sáng tác” läi ca quä quäi đó häi nào. Nhäng qua läi nó “dän dò” đäa cháu näi, tôi biät chäc mät đäi u là nó đã lên đäc thä Lan Häng gäi cho tôi.. Đúng là “thäng con chät bäm”!

Mäi đät tay vào näm cäa, tôi läi nghe con dâu nói väi chäng nó:

- Anh kä quá, cä “phä” Ba hoài. Mình nên thông cäm tuäi già cô đän cäa Ba chä anh!

Quay nhìn tôi, nó tiäp:

- Con chúc ba đi chßi vui vß. Ba lái xe cßn thßn nha Ba!

Đúng là con dâu cßa tôi hißu thßo, khôn ngoan ra phßt. Nó bißt nói nhßng lßi làm vßa ý “ông già chßng”. Tôi bß c ra ngoài, kéo cßa ßp lßi. “Hßng dề, con vß thßng Út coi vßy mà bißt đißu. Đúng là khi chßn cßi nó cho thßng nhß, mình đã không lßm.” Tôi nghĩ, lòng cßm thßy vui vui.

Trßi Đông năm nay thßt lßnh, lßnh dai dßng, lßnh lß lßng.

Lòng tôi thì khác, ßm áp làm sao!

Tôi lên xe nß máy. Chß gßn ba mßi phút nßa, nó – chißc xe, sß có ngßi đßp ngßi chißc ghß bên cßnh “lão tài xß”. Trên đßng tôi huyết sßo mßt bßn nhßc tình, lòng cßm thßy khoan khoái vô cùng. Tôi phóng xe vßi tßc đß mà mßi khi cß vißc hai tía con cùng đi, ngßi bên cßnh thßng Út, tôi thßng nhßc nhß nó, “Con chßy vßa thôi, đâu cßn chßy nhanh nhß vßy!”

Xe vào Exit chß đßn, tôi lßy tß gißy hßng đßn lß trình thß sßn trong túi ra xem, bßt ngß tay lái chao đßo, chißc xe hßi lßch trên đßng. Tôi nhßm đßc, “... qußo trái, đßn đßng A, qußo phßi, gßp đßng..... Đây rßi, sß Z đúng rßi...”

Xußng xe, cßn thßn nhß chàng trai đi làm rß trßc khi vào cßng nhà nhßc gia, tôi vußt ve áo qußn cho thßng thßm, giß thái đß bình thßn, sßa tßng, “đßng bß” đi vào.

Ngôi nhà thßt sang trßng, theo lßi đßn cßa ngßi đßp, không cßn bßm chuông, tôi gõ nhß vào cßa. Chß tißng gõ đßu, cánh cßa mß ra. Nàng chß sßn.

Trß E1c mßt tôi, ngßi đàn bà khoßng sáu chßc, vóc ngßi mßnh khßnh, làm da trßng ngßn, mßc đßm dài, trang đßm nhß, nét quý phái bißu hißn trên gßng mßt mà nét thanh tú ngày nào còn phßng phßt đâu đây. Chißc mũi thon, thßng, kín đáo trên gßng mßt trái soan đßy đßn, sáng sßa, trí thßc đßi chißc kính lão đßc tißn.

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u

Thứ Hai, 28 Tháng 9 Năm 2009 07:09

Tôi hỏi:

- Chào bà. Th&#a bà tôi mu&#n gặp Lan H&#&ng.

Ng&#& i đàn bà nói:

- Xin chào ông, xin &#i, ông là...

Tôi tiếp &#i:

- Tôi là Tân, Nguy&#n Đ&#i Tân.

Ng&#& i đàn bà c&#& i khoe hàm răng trắng, đ&#u nh&# h&#t b&#p:

- Hân h&#nh đ&#& c&#p anh. Em là Lan H&#&ng.

Tôi hỏi gì t&#mình, thoáng chút ng&#ngàng. “Bà c&#” tr&#& c&#t tôi ph&#&ng ph&#t nét đ&#p ng&#& i trong &#nh mà Lan H&#&ng đã g&#i tôi, nh&#ng th&#ch&#t già h&#n nhi&#u. Còn t&#m&#nh cho th&#y “ng&#& i đ&#p c&#a tôi” ch&#kho&#ng trên d&#& i năm ba. Ai ng&#... Có lẽ Lan H&#&ng nh&#n ra ý tôi, nàng c&#& i nói:

- T&#m hình em g&#i đ&#n anh, ch&#p h&#i em năm m&#& i hai tu&#i, g&#n m&#& i năm nay em không có ch&#p hình. Xin &#i anh!

Đúng là nàng đã d&#i. Nh&#ng tôi ch&#ng d&#i nàng là gì! Khi g&#i &#nh nàng tôi cũng &#a, ch&#n t&#m&#nh “bô nh&#t” ch&#p h&#n m&#& i năm tr&#& c. “Đúng là v&#quýt dày g&#p móng tay... s&#t”. Mà h&#ng sao, nàng c&#a mình r&#t đ&#p lão. Tôi nghĩ.

Chúng tôi cùng ng&#i xu&#ng. Trong khi tôi còn phân tâm, Lan H&#&#ng c&#t ti&#ng. Gi&#ng nàng êm nh&#&#i vẫn trên nh&#ng cánh th&#&#i đ&#n tôi. Nàng khéo léo:

- Em có c&#m t&#&#ng, d&#&#ng nh&#&# anh già d&#n h&#n t&#m hình em có đ&#&#c.

Tôi không bi&#t nàng nói th&#t hay là đ&# trách khéo tôi, “anh cũng nh&# em thôi, v&#y mà còn trách ng&#&#i ta.” May thay! nàng đã giúp tôi tr&#&#i:

- Sáu lăm tu&#i mà trông anh còn tr&#, kh&#e m&#nh nh&#&# trên năm m&#&#i. Em r&#t m&#ng!

Tôi ti&#p l&#i ng&#&#i đ&#p:

- Em r&#t đ&#p và quý phái. Đ&#&#c em ch&#p nh&#n anh làm ng&#&#i b&#n đ&#i, anh r&#t vui m&#ng!

Lan H&#&#ng khoe vành môi không son bóng m&#ng trong n&#&#i duyên dáng:

- C&#m &#n anh! M&#i anh dùng n&#&#c.

Tôi đ&#ng lên, đ&#n bên nàng. Lan H&#&#ng cũng đ&#ng lên. Tôi n&#m tay nàng r&#i b&#t th&#n ôm tr&#n thân hình thon g&#n &#y vào lòng. Nàng áp đ&#u vào vai tôi, lim dim đôi m&#t đón nh&#n tình yêu nh&# thu&# xu&#n th&#i. Tôi tìm môi nàng, Lan H&#&#ng đáp nh&#n. B&#n cnh môi g&#p nhau, qu&#n quýt.

Hai hàm răng gi&#&#i m&#i g&#n m&#y ngày ch&#a quen, tôi c&#m th&#y khó ch&#u. Ngo&#nh qua, tôi v&#i g&# nó cho vào túi qu&#n, l&#i ti&#p t&#c đ&#&#ng môi.. Toàn thân Lan H&#&#ng m&#m nhũn, run b&#n b&#t, ch&#ng khác gì ng&#&#i tình đ&#u c&#a tôi h&#n b&#n m&#&#i năm tr&#&#c.

Tôi vu&#t tóc nàng, Lan H&#&#ng đ&#a tay gi&#&#t, nói trong h&#i th&#&#u thảo:

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u

Thứ Hai, 28 Tháng 9 Năm 2009 07:09

- Đ&#ng anh ! Em xu&#ng tóc (c&#o đ&#u) c&#u nguy&#n Tr&#i Ph&#t ban cho em đ&#c g&#p anh là ng&#i mà em nghĩ r&#ng, anh đ&#n v&#i em b&#ng t&#t c&# lòng thành th&#t. Và chúng ta s&# điều nhau đi h&#t quãng đ&#i còn l&#i. Đ&#ng bu&#n em ghen anh!

Tôi ch&#t l&#m vì nh&#ng l&#i ng&#t ngày &#y, nh&#ng tôi không bu&#n vì mái đ&#u tr&#c c&#a nàng, ng&#c l&#i tôi xúc đ&#ng, lòng c&#m th&#y r&#ng r&#ng đón nh&#n m&#i chân tình c&#a ng&#i “lão bà” đáng yêu đáng quý n&#y./-

Thái Qu&#c M&#u

Tình Già

Hai m&#i b&#n năm x&#a
M&#t đêm v&#a gió l&#i v&#a m&#a,
Đ&#i ng&#n đèn m&#, trong gian nhà nh&# ,
Hai cái đ&#u xanh k&# nhau than th&# ; -- ``
Ôi đôi ta, tình th&#&#ng nhau thì v&#n n&#ng,
Mà l&#y nhau h&#n đã không đ&#ng:
Đ&# đ&#n n&#i tình tr&#&#c ph&# sau,
Chi b&#ng s&#m li&#u mà buông nhau !" -- ``
Hay nói m&#i b&#c làm sao ch&# !
Buông nhau làm sao cho n&# ?
Th&#&#ng đ&#&#c ch&#ng nào hay ch&#ng &#y,

Ch&#ng qua ông Tr&#i b&#t đôi ta ph&#i v&#y !
Ta là nhân ng&#i, đâu ph&#i v&# ch&#ng,
Mà tính chuy&#n th&#y chung !"

oo 0oo

Hai mả i bản năm sau,
Tình cả đảt khách gảp nhau:
Đôi cái đảu đảu bảc.
Nảu chảng quen lung,
Đả có nhìn ra đả c ?
Ôn chuyản cũ mà thôả
Liảc đảa nhau đi rải,
Con mảt còn có đuả --

Phan Khôi